

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PAOLO MENGOZZI
prednesené 21. decembra 2016¹

Vec C-17/16

Oussama El Dakkak
Intercontinental SARL
proti
Administration des douanes et droits indirects

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Kontrola peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Európskej únie alebo vystupujú z Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 1889/2005 — Článok 3 ods. 1 — Rozsah ohlasovacej povinnosti — Medzinárodný tranzitný priestor letiska členského štátu“

I – Úvod

1. Predmetom prejednávanej veci je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) a ktorý sa týka výkladu článku 3 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 z 26. októbra 2005 o kontrole peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Spoločenstva alebo vystupujú zo Spoločenstva², a článku 4 ods. 1 nariadenia (ES) č. 562/2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)³.
2. Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Oussamom El Dakkakom a spoločnosťou Intercontinental SARL na jednej strane a Administration des douanes et droits indirects (Správa ciel a nepriamych daní, Francúzsko) na druhej strane, ktorého predmetom sú návrhy na náhradu škody, ktorú pán El Dakkak a spoločnosť Intercontinental SARL mali utrieť v nadväznosti na to, že správa ciel a nepriamych daní zaistila peňažné prostriedky v hotovosti, ktoré pán El Dakkak prepravoval počas svojho prechodu cez letisko Roissy-Charles-de-Gaulle (Francúzsko) z dôvodu, že tieto sumy neohlásil.
3. V jadre tejto veci je otázka, či sa povinnosť uložená článkom 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005 „každ[ej] fyzick[ej] osob[e], ktorá vstupuje do [Európskej únie] alebo z ne[j] vystupuje a prepravuje peňažné prostriedky v hotovosti v hodnote 10 000 EUR alebo viac“, ohlásiť prepravovanú sumu príslušným orgánom členského štátu vstupu alebo výstupu vzťahuje aj na cestujúcich letu z tretej krajiny, ktorí po vystúpení z lietadla zostávajú v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska členského štátu pred tým, než nastúpia na let do inej tretej krajiny.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Ú. v. EÚ L 309, 2005, s. 9.

3 — Ú. v. EÚ L 105, 2006, s. 1. Toto nariadenie bolo od 11. apríla 2016 zrušené a nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 77, 2016, s. 1).

II – Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

4. Spoločnosť Intercontinental poverila pána El Dakkaka leteckou prepravou amerických dolárov (USD) z Cotonou (Benin) do Bejrútu (Libanon) s tranzitom cez letisko Roissy-Charles-de-Gaulle.⁴

5. Pán El Dakkak bol 9. decembra 2010 pri svojom tranzite cez toto letisko na termináli do Bejrútu podrobený kontrole colnými úradníkmi. Zo spisu vyplýva, že počas tejto kontroly pán El Dakkak vyhlásil, že má pri sebe hotovosť a predložil ohlásenie, ktoré podal colným orgánom v Benine. Colní úradníci ho vyzvali, aby ich nasledoval, pričom zrátanie hotovosti umožnilo konštatovať, že okrem sumy 3 900 eur mal pri sebe sumu 1 607 650 USD.⁵

6. Pán El Dakkak bol zadržaný colným orgánom a následne vyšetrojúcim sudcom obvinený z nesplnenia ohlasovacej povinnosti upravenej v článku 464 code des douanes (colný zákonník)⁶ a z prania špinavých peňazí. Sumy, ktoré prepravoval, boli zaistené na základe hlavy II článku 465 colného zákonníka⁷ a následne správou ciel a nepriamych daní zabezpečené colnou uzáverou.

7. Rozsudkom z 11. mája 2011 vyšetrovacia komora Cour d'appel de Paris (Odvolací súd v Paríži, Francúzsko) zrušila konanie v celom rozsahu pre vady a nariadila vrátiť peňažné prostriedky zabezpečené colnou uzáverou. Zo spisu vyplýva, že toto zrušenie bolo nariadené z dôvodu, že pán El Dakkak bol zadržaný, aby bol k dispozícii colným úradníkom, počas 7 h 45 min bez akéhokoľvek zákonného rámca, hoci taký dlhý čas nebol nevyhnutný, že v tomto pôvodnom konaní došlo k vadám a že jeho zrušenie malo za následok zrušenie všetkých neskorších úkonov, ktoré boli od neho nevyhnutne závislé.

8. Listom z 2. apríla 2012 príslušná administratíva oznámila pánovi El Dakkakovi, že prevedie zaistené eurá a protihodnotu amerických dolárov v eurách, ako aj alikvotnú časť odpustených poplatkov za spracovanie.

9. Pán El Dakkak a spoločnosť Intercontinental podali na Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (Inštančný súd v Aulnay-sous-Bois, Francúzsko) a potom na Cour d'appel de Paris (Odvolací súd v Paríži) návrh na náhradu škody, ktorá im vznikla, pričom tvrdili, že správa ciel a nepriamych daní nedôvodne tvrdila, že došlo k porušeniu ohlasovacej povinnosti zo strany pána El Dakkaka, pretože pán El Dakkak takúto povinnosť nemal.

10. Zo spisu vyplýva, že na Cour d'appel de Paris (Odvolací súd v Paríži) pán El Dakkak tvrdil, že ohlasovaciu povinnosť upravenú v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005 a v ustanoveniach francúzskeho práva, ktoré túto povinnosť preberajú, majú iba osoby prekračujúce vonkajšie hranice Únie. Odvolávajúc sa na znenie článku 4 nariadenia č. 562/2006, pán El Dakkak tvrdil, že k takémuto

4 — Zo spisu vyplýva, že preprava peňažných prostriedkov mala slúžiť na vyplatenie dodávateľa spoločnosti Intercontinental, ktorá sa špecializuje na obchod s motorovými vozidlami.

5 — Správa ciel a nepriamych daní vo svojich pripomienkach ku kasačnému opravnému prostriedku, ktorý podal pán El Dakkak, ako aj francúzska vláda vo svojich písomných pripomienkach na Súdnom dvore uvádzajú, že ohlásenie, ktoré podal pán El Dakkak v Benine, sa vzťahovalo iba na sumu 983 000 USD.

6 — Tento článok v znení uplatniteľnom na skutkový stav sporu vo veci samej znel takto: „Fyzické osoby, ktoré prevádzajú do členského štátu Európskej únie alebo z členského štátu Európskej únie peňažné prostriedky alebo cenné papiere bez sprostredkovania peňažnej inštitúcie, subjektu alebo orgánu uvedených v článku L. 518-1 code monétaire et financier (menový a finančný zákonník), musia ich ohlásiť za stanovených podmienok“. Podľa článku R152-6, I, prvého odseku „ohlásenie podľa článku 3 nariadenia... č. 1889/2005... a ohlásenie peňažných prostriedkov alebo cenných papierov prepravovaných do členského štátu Európskej únie alebo z takéhoto štátu... písomne podávajú fyzické osoby na svoj vlastný účet alebo na účet tretej strany na colnom orgáne najneskôr pri vstupe alebo výstupe z Európskej únie alebo pri preprave do členského štátu Európskej únie alebo z takého štátu“.

7 — Článok 465, hlava I, colného zákonníka v znení uplatniteľnom na skutkový stav vo veci samej stanovoval, že „nerešpektovanie ohlasovacích povinností uvedených v článku 464 a v nariadení... č. 1889/2005... sa potrestá pokutou vo výške jednej štvrtiny sumy, ktorej sa týkalo porušenie alebo pokus o porušenie“. Podľa hlavy II tohto článku „v prípade, ak colní úradníci zistia porušenie uvedené v hlave I, zaistia celú sumu, ktorej sa týkalo porušenie alebo pokus o porušenie, na dobu troch mesiacov, ktorú možno predĺžiť... najviac na celkovú dobu šesť mesiacov“.

prekročeniu dochádza iba vtedy, keď sa osoba dostaví a prejde cez hraničný priechod, a že z dôvodu, že hraničný priechod vyhlásený Francúzskom na letisku Roissy-Charles-de-Gaulle sa nachádza na výstupe z medzinárodného tranzitného priestoru, osoba, ktorá zostáva v tomto priestore, nikdy neprekročí tento priechod, a teda nikdy nevojde na územie Únie.

11. Keďže Cour d'appel de Paris (Odvolací súd v Paríži) rozsudkom z 25. marca 2014 v tejto časti zamietol jeho odvolanie, podal pán El Dakkak kasačný opravný prostriedok.

12. Za týchto okolností sa Cour de cassation (Kasačný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Majú sa článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005 a článok 4 ods. 1 nariadenia č. 562/2006 vykladať v tom zmysle, že štátny príslušník tretieho štátu, ktorý sa nachádza v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska, nepodlieha ohlasovacej povinnosti vyplývajúcej z článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005, alebo ich treba naopak vykladať tak, že tento štátny príslušník podlieha tejto ohlasovacej povinnosti ako osoba, ktorá prekročila vonkajšie hranice [Únie] na jednom z hraničných priechodov podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 562/2006?“

III – Analýza

13. Svojou prejudiciálnou otázkou chce Cour de cassation (Kasačný súd) v podstate vedieť, či cestujúci, ktorý zostáva v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska členského štátu – teda v priestore, ktorý sa rozprestiera od nástupných a výstupných miest až po miesta, kde sú vykonávané imigračné a colné kontroly, – po tom, čo vystúpil z letu prichádzajúceho z tretej krajiny, a pred tým, než nastúpi na let do inej tretej krajiny, prekročil vonkajšiu hranicu Únie v zmysle nariadenia č. 562/2006 a z tohto dôvodu podlieha ohlasovacej povinnosti stanovenej v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005.

14. Vnútroštátny súd vychádza z predpokladu, že pojem „vstup do Únie“ v zmysle článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005 treba vykladať s prihliadnutím na pojem „prekročenie hraníc“ podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 562/2006.

15. Rovnako ako francúzska vláda si myslím, že tento predpoklad je nesprávny.

16. Nariadenie č. 562/2006 bolo prijaté na základe článku 62 Zmluvy ES a najmä jeho bodu 1 a bodu 2 písm. a), ktoré splnomocňujú Radu Európskej únie na prijatie opatrení, ktorých cieľom je na jednej strane zabezpečiť absenciu akýchkoľvek kontrol osôb pri prekročení vnútorných hraníc Únie a na druhej strane stanoviť pravidlá a postupy, ktoré sa majú dodržiavať pri kontrolách osôb prekračujúcich vonkajšie hranice členských štátov. Nariadenie č. 1889/2005 bolo naopak prijaté na základe článku 95 ES, ktorý sa týka opatrení na aproximáciu ustanovení zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktorých cieľom je vytváranie a fungovanie vnútorného trhu, a článku 135 ES v oblasti colnej spolupráce.

17. Hoci tieto dva akty prispievajú k dosiahnutiu toho istého účelu uvedeného v článku 14 ES, ktorým je vytvoriť oblasť bez vnútorných hraníc, kde je zaručený voľný pohyb osôb, služieb a kapitálu, v súlade s ich príslušnými právnymi základmi majú dva odlišné predmety a dva odlišné ciele, keďže prvý definuje spoločné pravidlá pohybu osôb cez hranice, ktoré sú určené na konsolidáciu a vývoj

schengenského *acquis*⁸, a druhý zavádza systém kontroly peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Únie a vystupujú z Únie, s cieľom doplniť smernicu 91/308 o predchádzaní zneužívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí⁹.

18. Nie je teda na mieste vykladať pojmy uvedené v nariadení č. 1889/2005 s prihliadnutím na pojmy uvedené v nariadení č. 562/2006. Súdny dvor teda nie je povinný rozhodovať v prejednávanej veci o výklade pojmu „prekročenie hraníc“ v zmysle nariadenia č. 562/2006.

19. Z toho vyplýva, že treba jednak preformulovať otázku položenú vnútroštátnym súdom v tom zmysle, že tento súd chce v podstate vedieť, či sa ohlasovacia povinnosť upravená v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005 vzťahuje za okolností sporu vo veci samej aj na štátneho príslušníka tretej krajiny, a jednak vyložiť pojem „vstup do Únie“ v zmysle tohto ustanovenia na základe jeho znenia, štruktúry a zmyslu, ako aj systematiky a účelu aktu, ktorého je tento pojem súčasťou.

20. Pri zohľadnení iba bežného významu výrazov použitých v tomto ustanovení sa zdá, že uvedený pojem označuje to, že sa fyzická osoba premiestni z územia, ktoré nie je súčasťou priestoru Únie, na územie, ktoré je jeho súčasťou.

21. Pretože na účely prejednávanej veci sa priestor Únie musí považovať za vymedzený územnou pôsobnosťou Zmlúv tak, ako ju definuje článok 52 ZEÚ a článok 355 ZFEÚ¹⁰, k takémuto premiestneniu dochádza vtedy, keď táto osoba fyzicky prekročí geografickú hranicu členského štátu a dostane sa na jeho územie, na ktoré sa uplatňujú Zmluvy. Na základe tohto výkladu treba osobu, ktorá ako pán El Dakkak po vystúpení z lietadla prichádzajúceho z tretej krajiny príde do medzinárodného tranzitného priestoru letiska nachádzajúceho sa na území členského štátu (ako bolo spresnené vyššie) a zostane tam pred nástupom na let do tretej krajiny, považovať za osobu, ktorá vstúpila do Únie v zmysle daného ustanovenia, aj keď neprekročila miesto hraničnej kontroly.

22. Pojem „vstup do Únie“ však môže označovať aj právny pojem odlišný od prekročenia geografickej hranice. Ako totiž zdôraznil generálny advokát Fennelly v bode 24 svojich návrhov vo veci Komisia/Rada (C-170/96, EU:C:1998:43), treba rozlišovať dva aspekty prekročenia hranice. Prvý je aspekt vstupu na územie krajiny vo fyzickom zmysle bez toho, aby bolo nevyhnutné prekročenie miesta hraničnej kontroly, a druhý je aspekt vstupu na územie v právnom zmysle prekročenia miesta hraničnej kontroly.

23. Možno sa tak domnievať, že osoba, ktorá prekročila geografickú hranicu členského štátu, vstúpi do Únie iba vtedy, keď získa povolenie na tento účel v okamihu prekročenia miesta hraničnej kontroly. Podľa tohto výkladu by sa osoba nachádzajúca sa v situácii pána El Dakkaka nemohla považovať za osobu, ktorá *vstúpila* do Únie v zmysle daného ustanovenia.

24. Ktorý z týchto dvoch výkladov treba zohľadniť?

25. V prospech prvého výkladu svedčí okrem znenia článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005 aj to, že v tomto nariadení nie sú tranzitné priestory letísk výslovne vylúčené z pôsobnosti ohlasovacej povinnosti uvedenej v tomto článku.

8 — Pozri najmä odôvodnenia 3, 4 a 5 nariadenia č. 562/2006.

9 — Ú. v. ES L 166, 1991, s. 77; Mim. vyd. 09/001, s. 153. Táto smernica bola zrušená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (Ú. v. EÚ L 309, 2005, s. 15), ktorá zase bola nahradená smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 2015, s. 73.)

10 — Ako spresnil Súdny dvor v rozsudku z 15. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada (C-132/14 až C-136/14, EU:C:2015:813, body 75 až 77), územná pôsobnosť aktu sekundárneho práva sa v prípade, ak tento akt neobsahuje podrobnosti, musí určiť podľa článku 52 ZEÚ a článku 355 ZFEÚ.

26. Medzinárodné tranzitné priestory letísk sú však súčasťou územia štátu, v ktorom sa nachádzajú, a aj keď uznáme, že majú osobitné právne postavenie, nie sú „bezprávnymi“ zónami, keďže podliehajú právnej a administratívnej kontrole tohto štátu. V tomto ohľade môže byť zaujímavé uviesť, že v oblasti prístahovalectva Francúzska republika na základe právnej fikcie priznáva takzvaným „čakacím zónam“¹¹, ktoré zahŕňajú medzinárodné tranzitné priestory letísk, určité extrateritoriálne postavenie¹². To však nebráni tomu, ako to spresnil Cour de cassation (Kasačný súd), aby sa osoba umiestnená v niektorej z týchto zón nachádzala v skutočnosti na francúzskom území a uplatňovali sa na ňu ustanovenia francúzskeho práva.¹³

27. To, že medzinárodné tranzitné priestory nemajú extrateritoriálnu povahu, bolo napokon zdôraznené, ako to pripomína francúzska vláda vo svojich písomných pripomienkach, Európskym súdom pre ľudské práva vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 25. júna 1996, Amuur v. Francúzsko (ECLI:CE:ECHR:1996:0625JUD001977692, bod 52), v ktorej bola tomuto súdu predložená otázka zlučiteľnosti „ponechania“ niekoľkých somálskych žiadateľov o azyl v „čakacej zóne“ letiska Roissy-Charles-de-Gaulle s článkom 5 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950. V prospech názoru, že uvedené tranzitné priestory nemajú extrateritoriálnu povahu, sa napokon vyslovuje aj francúzska vláda v prejednávanej veci, keď zdôrazňuje príslušnosť medzinárodného tranzitného priestoru letiska Roissy-Charles-de-Gaulle k francúzskemu územiu, ako aj to, že tento priestor podlieha francúzskemu právu a právu Únie.

28. Práce na príprave nariadenia č. 1889/2005 poskytujú iba málo údajov na účely výkladu pôsobnosti ohlasovacej povinnosti upravenej v článku 3 ods. 1 tohto nariadenia.

29. Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o predchádzaní praniu špinavých peňazí spoluprácou medzi colnými orgánmi (ďalej len „návrh nariadenia“)¹⁴, pôvodne založený iba na článku 135 ES, vo svojom článku 1 stanovoval, že ohlasovacia povinnosť sa vzťahuje na každú fyzickú osobu, ktorá vstupuje do „colného územia Spoločenstva“ alebo vystupuje z „colného územia Spoločenstva“¹⁵ vrátane častí tohto územia, v ktorých sa neuplatňovala smernica 91/308, ktorú nariadenie č. 1889/2005 dopĺňa, ako to podrobnejšie uvidíme ďalej. Podľa článku 2 návrhu nariadenia sa „colným územím Spoločenstva“ na účely tohto ustanovenia rozumie územie členských štátov uvedené v článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92¹⁶.

11 — Podľa článku L221-1 prvého odseku code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (zákoník o vstupe a pobyte cudzincov a o azylovom práve) „cudzinec, ktorý príde do Francúzska... leteckou... cestou a ktorý buď nemá povolenie vstúpiť na francúzske územie, alebo požiada o prijatie na základe azylu, môže byť ponechaný v čakacej zóne nachádzajúcej sa... na letisku počas času presne nevyhnutného na jeho odchod, a ak je žiadateľom o azyl, na preskúmanie, ktoré má určiť, či jeho žiadosť nie je zjavne nedôvodná“.

12 — Článok L221-2 prvý odsek zákoníka o vstupe a pobyte cudzincov a o azylovom práve spresňuje, že „čakaciu zónu vymedzí príslušný administratívny orgán. Táto zóna sa rozprestiera od nástupných a výstupných miest až po miesta, kde sú vykonávané kontroly osôb“.

13 — Cour de cassation (Kasačný súd) v rozhodnutí z 25. marca 2009, č. 08-14.125, rozhodol vo vzťahu k maloletému umiestnenému do čakacej zóny letiska Paris-Charles-de-Gaulle, „že odvolací súd, ktorý uviedol, že maloletý X..., maloletý bez sprievodu, bol od svojho príchodu na francúzske územie vypočúvaný na letisku Roissy-Charles-de-Gaulle, umiestnený do väzby za to, že sa pokúsil vyhnúť policajnej kontrole, a potom po skončení väzby umiestnený do čakacej zóny letiska, mal z týchto svojich vlastných zistení vyvodiť, že dotknutá osoba sa nachádzala na francúzskom území, takže maloletý bez sprievodu, ktorý bol irackej štátnej príslušnosti, bol nevyhnutne v nebezpečenstve vyžadujúcom od sudcu pre maloletých vykonanie ochranných opatrení stanovených v článku 375 a nasl. Code civil (občiansky zákoník)“. Pozri Klötgen, P.: *La frontière et le droit, esquisse d'une problématique*, Scientia Juris, 2011, s. 45 a nasl. Administratíva takýchto „čakacích zón“ je napokon kritizovaná združeniami na ochranu ľudských práv (pozri správu Anafé z 20. januára 2016, ktorá je k dispozícii na adrese <http://www.anafe.org/spip.php?article317>).

14 — KOM(2002) 328 v konečnom znení.

15 — Článok 1 ods. 1 prvý pododsek návrhu nariadenia znel takto: „Každá fyzická osoba, ktorá vstupuje do colného územia Spoločenstva alebo vystupuje z colného územia Spoločenstva a prepravuje peňažné prostriedky v hotovosti v hodnote najmenej 15 000 EUR, má ohlasovaciu povinnosť za podmienok stanovených týmto nariadením“.

16 — Nariadenie z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004. s. 307), zrušené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 z 23. apríla 2008, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (modernizovaný colný kódex) (Ú. v. EÚ L 145, 2008, s. 1). Desiate odôvodnenie návrhu nariadenia vysvetľovalo, že „pokiaľ ide o územné vymedzenie pôsobnosti, v súlade s ustanoveniami Zmluvy, a najmä jej článkom 299 ods. 3, 4 a 6 písm. c), sa smernica 91/308/EHS neuplatňuje na určité štáty alebo európske územia...“, a že preto bolo potrebné „dávať si pozor na riziko prania špinavých peňazí, ktoré predstavujú tieto štáty a územia a prijať vo vzťahu k nim osobitnú úpravu“. Článok 1 ods. 1 druhý pododsek návrhu nariadenia stanovoval, že „každá fyzická osoba, ktorá vstupuje do častí colného územia Spoločenstva alebo vystupuje z častí colného územia Spoločenstva, v ktorých sa neuplatňuje smernica 91/308/3HS, a prepravuje peňažné prostriedky v hotovosti v hodnote najmenej 15 000 EUR, má uvedenú ohlasovaciu povinnosť“.

30. Odkaz na colné územie Únie teda dovoľuje domnievať sa, že Komisia mala na mysli skôr geografické hľadisko prekročenia vonkajších hraníc a že návrh nariadenia sa mal aspoň pôvodne vzťahovať aj na situácie, keď dotknutá osoba prejde do medzinárodného tranzitného priestoru letiska nachádzajúceho sa v členskom štáte. Vo svojej správe Rade sprevádzajúcej návrh nariadenia¹⁷ Komisia napokon spresnila, že na colnom území Únie, ako aj v častiach územia, na ktoré sa nevzťahuje smernica 91/308, „pohyb peňažných prostriedkov v hotovosti v zásade podlieha ohlasovacej povinnosti“.

31. Napriek tomu počas procesu schvaľovania nariadenia č. 1889/2005 Rada na základe pozmeňovacieho návrhu upravila územnú pôsobnosť tohto aktu. Vo vysvetlivkách sprevádzajúcich návrh pozmeňovacieho návrhu Rada okrem iného uviedla, že „v záujme transparentnosti pre cestujúcich a na zjednodušenie uplatňovania nariadenia príslušnými orgánmi sa kontrola pohybu peňažných prostriedkov v hotovosti musí vykonávať vtedy, keď fyzická osoba vstupuje na územie Spoločenstva alebo vystupuje z územia Spoločenstva“¹⁸.

32. Hoci chápeme dôvody súvisiace s transparentnosťou, ktoré boli pohnútkou Rady – keďže pojem „vstupu do Spoločenstva“ s jeho okamžitým odkazom na článok 299 ES uplatniteľný v rozhodnom čase je ľahšie pochopiteľný ako pojem „colného územia Spoločenstva“, ktorý treba navyše vykladať s prihliadnutím na spresnenia v článku 1 ods. 1 druhom pododseku návrhu nariadenia, –, je zjavne ťažšie identifikovať problémy pri uplatňovaní, s ktorými sa mali podľa Rady stretávať „príslušné orgány“, ak by bol text Komisie býval prijatý bezo zmien. Keďže totiž kontroly upravené v návrhu nariadenia mali byť vykonávané hlavne colnými orgánmi členských štátov, o ktorých treba predpokladať, že sú im dobre známe pojmy colného práva Únie, zdá sa logické domnievať sa, že Rada neodkazovala na úlohu spočívajúcu v identifikácii území dotknutých ohlasovacou povinnosťou. Mala Rada na mysli problémy, s ktorými by sa tieto orgány mohli stretnúť, aby zabezpečili kontrolu cestujúcich v tranzite, na ktorých sa na základe návrhu nariadenia mala tiež vzťahovať ohlasovacia povinnosť? Prípravné práce to neumožňujú tvrdiť – a napokon ani vylúčiť –, ale ak by to tak bolo, bolo by v konečnom znení nariadenia č. 1889/2005 možné logicky očakávať výslovne vylúčenie takýchto cestujúcich z ohlasovacej povinnosti, čo sa však nestalo.

33. Zmena územnej pôsobnosti návrhu nariadenia okrem toho zodpovedala snahe Rady zabezpečiť paralelné územné uplatňovanie smernice 91/308 a budúceho nariadenia.

34. Tieto dva akty sú totiž v úzkom vzťahu.

35. O prijatí nariadenia č. 1889/2005 sa rozhodlo na základe výsledkov obsiahnutých v správe „Moneypenny“¹⁹, ktorá mala odhadnúť vplyv cezhraničných pohybov peňažných prostriedkov v hotovosti na účinnosť kontrol vykonávaných v súlade so smernicou 91/308. Najmä z odôvodnenia 2 tohto nariadenia, ako aj jeho článku 1 ods. 1 vyplýva, že toto nariadenie má za cieľ *doplňovať* ustanovenia uvedenej smernice tým, že ustanovuje harmonizované pravidlá kontroly pohybu peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Únie alebo z nej vystupujú.²⁰

36. Skutočnosti, ktoré môžu pomôcť určiť pôsobnosť ohlasovacej povinnosti uloženej v článku 3 nariadenia č. 1889/2005, teda možno vyvodiť zo vzťahu medzi týmito dvomi aktmi.

17 — Správa z 25. júna 2002, KOM(2002) 328 v konečnom znení, pozri bod 2, poznámku týkajúcu sa článku 1.

18 — Spoločná pozícia prijatá Radou na účely prijatia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o kontrole peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Spoločenstva alebo z neho vystupujú, z 18. januára 2005, č. 14843/04, bod 3 písm. a).

19 — Dokument Rady 9630/2/00 zo 7. septembra 2000. „Operácia Moneypenny“ bola spustená colnými orgánmi členských štátov od septembra 1999 a trvala až do februára 2000 s cieľom sledovať a kontrolovať cezhraničný pohyb peňažných prostriedkov v hotovosti v sume viac ako 10 000 eur, aby sa overilo, či tieto pohyby samotným svojím rozsahom mohli ohroziť účinnosť kontrol vykonávaných finančnými inštitúciami na boj proti praniu špinavých peňazí.

20 — Ďalšie odkazy na smernicu 91/308 sú obsiahnuté najmä v odôvodneniach 5, 9 a 11, ako aj v článkoch 5 a 6 nariadenia č. 1889/2005.

37. Smernica 91/308, založená na článku 57 ods. 2 prvej a tretej vete a článku 100a Zmluvy EHS, ukladala úverovým a finančným inštitúciám a niektorým právnickým alebo fyzickým osobám povinnosti zahŕňajúce kontroly transakcií vykonávaných poskytovateľmi služieb v prípade, keď dosahovali sumu viac ako 15 000 eur. Jej hlavným cieľom bolo zabrániť využívaniu finančného systému na účely prania peňazí pochádzajúcich z trestnej činnosti, čo by mohlo ohroziť stabilitu a dôveryhodnosť tohto systému a podporiť rozvoj organizovaného zločinu vo všeobecnosti a zvlášť obchodovania s drogami.²¹ Táto smernica mala koordinovať činnosť členských štátov v tejto oblasti, aby sa zabránilo riziku prijatia vnútroštátnych opatrení nezlučiteľných s cieľmi vnútorného trhu, ako aj preto, aby sa zabezpečila väčšia účinnosť boja proti praniu špinavých peňazí, ktoré sa často uskutočňuje v medzinárodnom kontexte.²²

38. Opatrenia, ktoré stanovovala táto smernica, rovnako ako opatrenia v súčasnosti stanovené smernicou 2015/849²³ a pred ňou smernicou 2005/60²⁴, zapadali do rámca medzinárodnej spolupráce.²⁵

39. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v rozsudku z 25. apríla 2013, Jyske Bank Gibraltar (C-212/11, EU:C:2013:270), Súdny dvor poznamenal, že hoci smernica 2005/60, ktorá nahradila smernicu 91/308, mala rovnako za cieľ zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu, jej hlavným cieľom bolo predchádzať využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ako to vyplývalo najmä zo skutočnosti, že bola tak ako smernica 91/308 prijatá v medzinárodnom kontexte na účely uplatňovania a vymožitelnosti odporúčaní Finančnej akčnej skupiny (Financial Action Task Force – FATF) v Únii²⁶.

40. Nariadenie č. 1889/2005, ktoré má dopĺňať smernicu 91/308, má teda ten istý cieľ. Okrem toho toto nariadenie bolo rovnako ako táto smernica prijaté, ako to vyplýva z jeho odôvodnenia 4, na vykonanie odporúčania FATF, konkrétne osobitného odporúčania IX z 22. októbra 2004 o prepravcoch peňažných prostriedkov, ktoré sa po revízii z roku 2012 stalo odporúčaním 32²⁷.

41. Podľa tohto odporúčania „krajiny musia prijať opatrenia na odhaľovanie fyzickej cezhraničnej prepravy hotovosti a obchodovateľných finančných nástrojov na doručiteľa, vrátane systému ohlásení a/alebo oznámení“ a „musia zabezpečiť, aby ich príslušné orgány mali právomoc zablokovať alebo zadržať hotovosť alebo obchodovateľné finančné nástroje na doručiteľa, o ktorých existuje podozrenie, že sú spojené s financovaním terorizmu, práním špinavých peňazí alebo predikatívnymi činmi alebo ktoré boli predmetom nepravdivého ohlásenia alebo oznámenia“²⁸.

21 — Pozri najmä prvé, druhé a tretie odôvodnenie.

22 — Pozri najmä druhé a šieste odôvodnenie.

23 — Citovaná v poznámke pod čiarou 9 týchto návrhov.

24 — Citovaná v poznámke pod čiarou 9 týchto návrhov.

25 — Pozri najmä odôvodnenie 7.

26 — Pozri bod 46. FATF je medzivládna organizácia založená v roku 1989, ktorá je poverená vypracovaním noriem a podporou účinného vykonávania zákonov, iných právnych predpisov a operatívnych opatrení na boj proti praniu špinavých peňazí, financovaniu terorizmu, financovaniu zbrojenia, ako aj proti ďalším súvisiacim hrozbám pre integritu medzinárodného finančného systému.

27 — Text tohto odporúčania možno nájsť na internetovej stránke FATF http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recommendations/pdfs/FATF_Recommendations.pdf <http://www.fatf-gafi.org>.

28 — Odporúčanie ďalej uvádza, že „krajiny musia zabezpečiť, aby boli k dispozícii účinné, primerané a odradzujúce sankcie, ktoré sa uložia osobám, ktoré urobili nepravdivé ohlásenie alebo oznámili nepravdivé informácie. Keď sú hotovosť alebo obchodovateľné finančné nástroje na doručiteľa spojené s financovaním terorizmu, práním špinavých peňazí alebo predikatívnymi činmi, krajiny musia prijať aj opatrenia, vrátane opatrení legislatívnej povahy v súlade s odporúčaním č. 4, umožňujúce zhabanie tejto hotovosti alebo týchto nástrojov“.

42. Vo výkladovej poznámke k uvedenému odporúčaní sa spresňuje, že toto odporúčanie bolo vypracované s cieľom „zabezpečiť, aby teroristi a iní zločinci nemohli financovať svoje aktivity alebo legalizovať príjmy zo svojej trestnej činnosti prostredníctvom fyzickej cezhraničnej prepravy hotovosti a obchodovateľných finančných nástrojov na doručiteľa“²⁹. V tej istej poznámke je výraz „fyzická cezhraničná preprava“ definovaný tak, že označuje „akýkoľvek fyzický vstup alebo výstup hotovosti alebo obchodovateľných finančných nástrojov na doručiteľa z jednej krajiny do druhej“³⁰.

43. Zdá sa teda, že uvedené odporúčanie odkazuje na široký pojem „vstupu“ a „výstupu“, čo umožňuje domnievať sa, že systém ohlásení alebo oznámení, ktorý toto odporúčanie navrhuje, sa musí uplatniť hneď, ako hotovosť alebo obchodovateľné finančné nástroje na doručiteľa prekročia vnútroštátnu geografickú hranicu. Nezdá sa však, že dokumenty FATF poskytujú výslovnú informáciu k otázke, ktorá nás zaujíma. Možnými spôsobmi kontroly cezhraničného pohybu peňažných prostriedkov v medzinárodných tranzitných priestoroch letísk sa nezaoberajú ani „Nové lepšie medzinárodné postupy: odhaľovanie a prevencia nedovoleného cezhraničného pohybu hotovosti a obchodovateľných finančných nástrojov na doručiteľa“ z roku 2010, dokument, ktorý má poskytnúť prehľad ťažkostí, s ktorými sa stretli štáty pri uplatňovaní osobitného odporúčania IX, a ktorý uvádza možné riešenia.³¹

44. Napriek tomu, ako tvrdí francúzska vláda, kontext medzinárodnej spolupráce boja proti praniu špinavých peňazí a cezhraničnej kriminalite, v ktorom sa nachádza nariadenie č. 1889/2005, svedčí v prospech extenzívneho výkladu pojmu vstupu do Únie v zmysle článku 3 ods. 1 tohto nariadenia a proti obmedzeniu pôsobnosti ohlasovacej povinnosti uvedenej v tomto článku iba na cezhraničné pohyby peňažných prostriedkov, ktoré majú vstúpiť do finančného obehu Únie.

45. Je totiž nepopierateľné, že rozšírenie ohlasovacej povinnosti na cestujúcich v leteckom tranzite prispieva k sledovaniu vyššie uvedených cieľov na medzinárodnej úrovni, keďže táto povinnosť predstavuje odradzujúce opatrenie a v spojení s kontrolami, ktoré s ňou súvisia, zároveň aj opatrenie na odhaľovanie podozrivých pohybov.³²

29 — Text výkladovej poznámky k osobitnému odporúčaní IX možno nájsť na internetovej stránke FATF na adrese uvedenej v poznámke pod čiarou 27 vyššie.

30 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát. V dokumente z roku 2009 s názvom „Metodológia hodnotenia súladu so 40 odporúčaniami a 9 osobitnými odporúčaniami FATF“ sa v rámci nadnárodného prístupu osobitného odporúčania IX spresňuje, že výraz „cezhraničný“ „odkazuje na pohyby na vonkajších hraniciach nadnárodnej jurisdikcie“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát); dokument je dostupný na stránke [http://www.fatf-gafi.org/fr/themes/recommandationsgafi/documents/methodologieevaluationdelaconformiteaux40recommandationsetaux9recommandationsspeciales.html#methodologieevaluationdelaconformiteaux40recommandationsetaux9recommandationsspeciales.html?hf=10&b=0&s=desc\(fatf_releasedate\)](http://www.fatf-gafi.org/fr/themes/recommandationsgafi/documents/methodologieevaluationdelaconformiteaux40recommandationsetaux9recommandationsspeciales.html#methodologieevaluationdelaconformiteaux40recommandationsetaux9recommandationsspeciales.html?hf=10&b=0&s=desc(fatf_releasedate)).

31 — Tento dokument z obdobia pred revíziou v roku 2012 je k dispozícii na stránke [http://www.fatf-gafi.org/fr/themes/recommandationsgafi/documents/nouvellesmeilleurespratiquesinternationalesdetectionetpreventiondesmouvementstransfrontaliersillicitesdespecesetd'instrumentsnegociablesaupporteur.html#nouvellesmeilleurespratiquesinternationalesdetectionetpreventiondesmouvementstransfrontaliersillicitesdespecesetd'instrumentsnegociablesaupporteur.html?hf=10&b=0&s=desc\(fatf_releasedate\)](http://www.fatf-gafi.org/fr/themes/recommandationsgafi/documents/nouvellesmeilleurespratiquesinternationalesdetectionetpreventiondesmouvementstransfrontaliersillicitesdespecesetd'instrumentsnegociablesaupporteur.html#nouvellesmeilleurespratiquesinternationalesdetectionetpreventiondesmouvementstransfrontaliersillicitesdespecesetd'instrumentsnegociablesaupporteur.html?hf=10&b=0&s=desc(fatf_releasedate)).

32 — Poznámam však, že vo svojej správe Parlamentu a Rade o uplatňovaní nariadenia č. 1889/2005 [KOM (2010) 0455 v konečnom znení] Komisia na základe posúdenia nákladov/výnosov obhajovala zmenu článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005 s cieľom prispôbiť postupy kontroly pohybu peňažných prostriedkov v hotovosti postupom, ktoré platia pre kontrolu batožiny cestujúcich, stanoveným v článkoch 192, 193 a 194 nariadenia Komisie č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva [Ú. v. ES L 253, 1993, s. 1; Mím. vyd. 02/006, s. 3, zrušené vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2016/481 z 1. apríla 2016 (Ú. v. EÚ L 87, 2016, s. 24)]. Takéto prispôbenie odporúčané na odstránenie praktických problémov, s ktorými sa stretávajú členské štáty v prípade cestujúcich v tranzite, však so sebou prináša vylúčenie systematických kontrol v medzinárodných tranzitných priestoroch, a teda zrušenie ohlasovacej povinnosti pre cestujúcich, ktorí zostávajú v týchto priestoroch (pozri bod 5 správy). V bode 3.2 tejto správy Komisia vysvetľuje, že „pre leteckých cestujúcich v tranzite je ťažké dodržať povinnosť ohlásiť peňažné prostriedky v hotovosti v prvom mieste vstupe do EÚ alebo v poslednom mieste výstupu z EÚ vzhľadom na rozmanitosť tranzitnej infraštruktúry na letiskách. V tranzitných priestoroch je málo zariadení pre ohlásenie peňažných prostriedkov v hotovosti a tieto priestory sa líšia na jednotlivých letiskách; čas medzi letmi je navyše príliš krátky. Pre príslušné orgány členských štátov je rovnako ťažké zabezpečiť jednotné kontroly cestujúcich v tranzite. Nedostatok času, neexistencia vhodných kontrolných zariadení... a oddelenie okruhov pre príručnú batožinu a batožinu v batožinovom priestore bránia týmto kontrolám“. „Osobitná projektová skupina združujúca expertov v oblasti kontroly pohybu peňažných prostriedkov v hotovosti“ sa napokon vyslovila pre zmenu článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005.

46. V tomto štádiu treba preskúmať, či Dohovor o medzinárodnom civilnom letectve podpísaný v Chicagu (Spojené štáty) 7. decembra 1944³³ odporuje takémuto extenzívnemu výkladu.

47. Únia nie je zmluvnou stranou tohto dohovoru, a ako to bolo spresnené v rozsudku z 21. decembra 2011, *Air Transport Association of America a i.* (C-366/10, EU:C:2011:864, body 57 až 71), nie je ním viazaná.

48. Tento dohovor bol však ratifikovaný všetkými členskými štátmi Únie, a musí byť teda zohľadnený pri výklade ustanovení vyplývajúcich z práva Únie.³⁴ Rovnako to platí aj pre prílohy tohto dohovoru, ktoré obsahujú normy a odporúčané postupy (*Standards and Recommended Practices – SARP*)³⁵ prijaté Radou Medzinárodnej organizácie pre civilné letectvo (ICAO)³⁶ v súlade s článkom 54 písm. l)³⁷ tohto dohovoru a zaväzujúce viac alebo menej záväzne zmluvné štáty.³⁸

49. Podľa článku 22 Chicagského dohovoru „každý zmluvný štát sa zaväzuje prijať všetky možné opatrenia..., aby zjednodušil a zrýchlil leteckú dopravu medzi územím zmluvných štátov a zabránil zdržaniam lietadiel, posádok, cestujúcich a nákladu, ktoré nie sú nevyhnutné, predovšetkým pri uplatňovaní zákonov týkajúcich sa pristáhovalectva, zdravia, cla a vybavenia“. Článok 23 tohto dohovoru spresňuje, že každý zmluvný štát sa zaväzuje „v rozsahu, v akom to považuje za uskutočniteľné, prijať právnu úpravu v oblasti cla a pristáhovalectva týkajúcu sa medzinárodnej leteckej dopravy v súlade s postupmi, ktoré môžu byť stanovené alebo odporúčané podľa tohto dohovoru“.

50. Príloha 9 Chicagského dohovoru (Normy a odporúčané postupy – *Zjednodušenie*; ďalej len „príloha 9“)³⁹ bola prijatá najmä preto, aby spresnila povinnosti vyplývajúce pre zmluvné štáty z vyššie uvedených článkov dohovoru. Cieľom tejto prílohy je dosiahnuť efektívne riadenie procesov hraničných kontrol pri súčasnom hľadaní vhodnej rovnováhy medzi bezpečnosťou a zjednodušením postupov.

51. Ako pripomenula francúzska vláda, v súlade s kapitolou 3 oddielom L bodom 3.57 uvedenej prílohy zmluvné štáty konajú najmä prostredníctvom vytvorenia priestorov na priamy tranzit tak, aby sa cestujúci a ich batožina prichádzajúci z jedného štátu a pokračujúci vo svojej ceste do tretieho štátu tým istým letom alebo iným letom z toho istého letiska v ten istý deň mohli dočasne zdržiavať na letisku priletu bez toho, aby podliehali formalitám hraničnej vstupnej kontroly do štátu tranzitu. „Priestor priameho tranzitu“ je v kapitole I oddiele A definovaný ako osobitný priestor vytvorený na medzinárodnom letisku alebo v jeho blízkosti, podliehajúci dozoru a priamej kontrole príslušných verejných orgánov, v ktorom môžu cestujúci zostať počas tranzitu alebo prestupu bez toho, aby museli požiadať o vstup v dotknutom štáte.

33 — *Zbierka zmlúv Spojených národov*, zv. 15, s. 295, ktorá je k dispozícii na tejto adrese: <http://www.icao.int/publications/pages/doc7300.aspx>.

34 — Rozsudok z 3. júna 2008, *Intertanko a i.* (C-308/06, EU:C:2008:312, bod 52).

35 — Prijatie týchto aktov predvída článok 37 Chicagského dohovoru.

36 — ICAO bola založená v súlade s článkom 43 a nasl. Chicagského dohovoru.

37 — Toto ustanovenie spresňuje, že SARP sú označené ako „prílohy k dohovoru“ z „praktických dôvodov“.

38 — Normy sú špecifikáciami, ktorých obsah odráža to, čo bolo uznané ako *uskutočniteľné a nevyhnutné* na zjednodušenie a zlepšenie niektorých aspektov medzinárodnej leteckej dopravy. Ich nedodržiavanie musia zmluvné štáty oznámiť v súlade s článkom 38 dohovoru. Odporúčané postupy sú naopak špecifikáciami, ktorých obsah odráža to, čo bolo uznané ako *všeobecne uskutočniteľné a vysoko žiaduce*. Zmluvné štáty sa snažia pridržať týchto postupov pri uplatňovaní tohto dohovoru.

39 — Text tejto prílohy je k dispozícii na stránke Office fédérale de l'aviation suisse na tejto adrese: <https://www.bazl.admin.ch/bazl/fr/home/experts/reglementation-et-informations-de-base/bases-legales-et-directives/annexes-a-la-convention-de-l-organisation-internationale-de-l-av.html>.

52. Zo samotného znenia pravidla stanoveného vo vyššie uvedenom bode 3.57 však vyplýva, že toto pravidlo sa vzťahuje na formalities týkajúce sa imigračných kontrol, ktoré majú overiť držbu dokumentov povoľujúcich vstup na územie zmluvného štátu. To napokon potvrdzuje nasledujúce pravidlo (bod 3.58 kapitoly 3 oddielu L), ktoré ukladá zmluvným štátom povinnosť obmedziť na minimum požiadavku, aby cestujúci zostávajúci v priestore priameho tranzitu boli vybavení vízami na priamy tranzit⁴⁰.

53. Je pravda, že všeobecnejšie je cieľom prílohy 9 maximálne obmedziť formalities a kontroly, ktorým podliehajú cestujúci v tranzite, zatiaľ čo ohlasovacia povinnosť od nich nielenže v zásade vyžaduje aktívny postup, ale overenie dodržania tejto povinnosti môže vyžadovať od príslušných orgánov, aby skontrolovali osoby, ich batožinu a ich dopravné prostriedky tak, ako to stanovuje článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005.

54. Ako však uviedla francúzska vláda vo svojich písomných pripomienkach, na jednej strane platí, že v súlade s kapitolou 3 časťou B bodom 1.5 prílohy 9 jej ustanovenia nebránia uplatňovaniu vnútroštátnej právnej úpravy v prípade vykonávania kontrol považovaných za „nevyhnutné“⁴¹, na druhej strane politika zjednodušenia realizovaná v rámci ICAO má rovnako koordinovať ciele prílohy 9 s inými cieľmi, najmä s cieľom boja proti medzinárodnému obchodu s drogami – ktorý patrí medzi ciele sledované opatreniami zavedenými nariadením č. 1889/2005 –, aby sa našla spravodlivá rovnováha medzi požiadavkami bezpečnosti a požiadavkami zjednodušenia.

55. Taká ohlasovacia povinnosť, aká je stanovená v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005, ktorá sa vzťahuje na cestujúcich, ktorí zostávajú v „priestore priameho tranzitu“ definovanom v prílohe 9, sa teda nezdá nezlučiteľná s pravidlom uvedeným v bode 3.57 tejto prílohy 9, a to pod podmienkou, že formalities spojené s plnením tejto povinnosti a s kontrolami zameranými na overenie jej dodržiavania spôsobujú čo najmenšie možné nepríjemnosti pre cestujúcich v tranzite a nemôžu nenáležite zdržiavať leteckú dopravu.

56. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy sa na základe doslovného výkladu znenia článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1889/2005, ako aj cieľov sledovaných týmto aktom a so zreteľom na to, že situácie leteckého tranzitu nie sú výslovne vylúčené z pôsobnosti ohlasovacej povinnosti stanovenej týmto článkom, domnievam, že táto povinnosť sa vzťahuje aj na cestujúcich, ktorí zostávajú v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska nachádzajúceho sa na území členského štátu, na ktoré sa uplatňujú Zmluvy v súlade s článkom 52 EÚ a článkom 355 ZFEÚ, po tom, čo vystúpili z letu prichádzajúceho z tretej krajiny, a pred nastúpením na let do tretej krajiny bez toho, aby prekročili miesto hraničnej kontroly s cieľom, aby im bolo povolené vstúpiť do tohto členského štátu.

IV – Návrh

57. Na základe všetkých predchádzajúcich úvah navrhujem, aby Súdny dvor na otázku, ktorú mu položil Cour de cassation (Kasačný súd), odpovedal takto:

Článok 3 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 z 26. októbra 2005 o kontrole peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Spoločenstva alebo vystupujú zo Spoločenstva, sa má vykladať tak, že povinnosť každej fyzickej osoby ktorá vstupuje do Európskej únie alebo z nej vystupuje a prepravuje peňažné prostriedky v hotovosti v hodnote 10 000 eur alebo viac, ohlásiť prepravovanú sumu príslušným orgánom členského štátu, cez ktorý vstupuje do Únie alebo

40 — Teda vízami pre cestujúcich, ktorí prilietajú na palube medzinárodného letu a pokračujú vo svojej ceste do tretieho štátu tým istým letom alebo iným letom z toho istého letiska v ten istý deň. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 243, 2009, s. 8), upravuje povinnosť mať takéto víza „ako výnimku z prílohy 9 k Chicagskému dohovoru“ pre štátnych príslušníkov niektorých tretích krajín.

41 — Na okraj uvádzam, že odporúčané postupy týkajúce sa ukladania obmedzení na dovoz alebo vývoz devíz zo strany členských štátov sú obsiahnuté v kapitole 6 časti F bodoch 6. 47 a 6.48.

z nej vystupuje, sa vzťahuje aj na cestujúcich, ktorí zostávajú v medzinárodnom tranzitnom priestore letiska nachádzajúceho sa na území členského štátu, na ktoré sa uplatňujú Zmluvy v súlade s článkom 52 ZEÚ a článkom 355 ZFEÚ po tom, čo vystúpili z letu prichádzajúceho z tretej krajiny, a pred nastúpením na let do tretej krajiny bez toho, aby prekročili miesto hraničnej kontroly s cieľom, aby im bolo povolené vstúpiť do tohto členského štátu.